

Vot per correu? No, gràcies!

written by Joan Fonollosa | 30 de desembre de 2020

El pròxim dia 14 de febrer, els catalans estem convocats a les urnes. Són unes eleccions decisives, en què el projecte de la independència s'hi juga el ser o no ser. Segons siguin els resultats, pot agafar una empenta decisiva o pot quedar més o menys somort per uns quants anys més, potser una generació. Però si són decisives per nosaltres, vol dir que també ho són per a l'altra banda que lògicament, també jugarà les seves cartes. I aquí és on voldria fer una petita anàlisi per veure –i avisar– com ho estan portant.

Davant de la seguretat que la situació produïda per la pandèmia que patim no s'haurà revertit abans, s'ha plantejat el problema de què fer per garantir una alta participació. Entre altres coses, la proposta estrella de la Generalitat, que la va proposar ja fa unes setmanes, és afavorir el vot per correu: fins i tot el carter vindrà a casa a portar les paperetes i recollir el vot! Si mai heu votat per correu ja sabeu quin enorme contrast hi ha amb el procediment fins ara habitual. I la Junta Electoral Central (JEC) ho va beneir ràpidament. I també, ràpidament, representants d'ERC, del PSC, del PP, de Cs i fins i tot dels Comuns van sortir als mitjans a omplir-se la boca parlant de democràcia i de la importància de la participació, etc. I tot just convocades formalment les eleccions la Generalitat ha engegat una campanya d'anuncis per televisió on explica i recomana el vot per correu.

Fins aquí els fets. Però darrere les grans paraules, aquests fets amaguen coses, coses que no volen que veiem, però que la realitat, tossuda, no permet amagar del tot quan afegeixes altres fets al còctel.

La primera, una coincidència sorprenent: oficialment, ERC és un partit independentista que, des de la inhabilitació del M.H. President Torra deté, ni que sigui en funcions, la

Presidència de la Generalitat. I segons les enquestes publicades, ERC guanyarà les eleccions. I la proposta parteix d'ERC i la JEC l'ha beneïda. La tan neutral i ponderada JEC facilitant que un partit independentista guanyi les eleccions? La mateixa JEC que va servir per inhabilitar el president Torra? Rar.

Comencem per JxCat, la candidatura encapçalada pel M.H. President Puigdemont que aquesta és la candidatura que fa més por a Madrid i la que, per tant faran tot per aturar-la. Per començar, ha de recollir signatures per poder-se presentar, com si fos un partit extraparlamentari que es presenta per primer cop; segur que les obtindrà, però és una mostra que no deixen res per verd. I no diguem, per exemple, els problemes judicials de Gonzalo Boye, Laura Borràs, i que ara s'han despertat amb el procés electoral de les Cambres per mirar de perjudicar Joan Canadell. És evident que l'objectiu és aturar-la com sigui.

D'altra banda les enquestes publicades insisteixen una vegada i una altra a pronosticar una victòria d'ERC; lluny de la majora absoluta, això sí, però que li permetria forma un govern tri o quadri partit. I això malgrat que tots els que ens movem en aquest món sabem que ERC està perdent suports entre els independentistes a marxes forçades amb la seva estratègia diguem-ne "independentista a llarg termini" i que ha votat a favor dels pressupostos del govern Sánchez a canvi de res.

Podem encara afegir-hi alguns elements més al còctel? Per exemple, crida l'atenció la proliferació de candidatures diguem-ne provinents del món catalanista que estan sortint com bolets i que difícilment obtindran cap escó, però que entre totes poden endur-se un bon grapat de vots: PDeCAT, PNC, Demòcrates, Primàries, FNC, Força Catalunya, Assemblea de Represaliats, i segur que me'n deixo algun. Compte! No estic dient que els dirigents d'aquestes candidatures estiguin treballant voluntàriament contra la independència: dic que els

professionals –infiltrats, ensibornadors o directament extorsionadors– han fet la seva feina. Vull aprofitar aquestes ratlles per fer una crida a tos ells perquè reflexionin i mirin si, amb tota la bona voluntat, no estan fent un mal favor a la causa de la independència que defensen.

Quina és, doncs l'estratègia? La meva interpretació és que la clau de volta és una victòria insuficient d'ERC. Els seus dirigents han pactat a Madrid aturar-ho tot vés a saber a canvi de què –i que a Madrid, com sempre han fet, trobaran una excusa per no complir: sembla mentida que encara no ho sàpiguen: (vegeu els punts 5 i 6 del [meu darrer article](#))–. O sigui que està fent un paper semblant al del “moro amigo” de fa cent anys a les guerres del Rif. Dit d'altra manera: vist des de Madrid és *el independentista bueno*, que traduït al català vol dir el submarí per reconduir el procés cap a la independència en un neoautonomisme digerible pel rei, l'IBEX-35 i *tutti quanti*. Per això els unionistes –Comuns inclosos– ho han trobat bé: és la jugada per aturar-ho tot. ERC guanya i tot resol. O sigui que ja ens podem anar preparant per llegir enquestes on ERC traurà uns excel·lents resultats. Enquestes degudament cuinades és clar, com posa de manifest [aquest article](#) de Francesc Abat.

I què hi juga en tot això el vot per correu? Doncs molt. Resulta que el sistema de vot per correu és d'una fiabilitat molt baixa. Comencem pel fet que Correos és una empresa estatal, controlada per “servidores del Estado” i que els procediments faciliten enormement la possibilitat de manipular el vot per correu si es vol. I és evident que es voldrà. De fet, això ja ha passat. En David Ros ha fet un [detallat estudi](#) dels resultats electorals del 21D en el qual arriba a la conclusió que Cs va obtenir uns sis escons més gràcies al vot per correu manipulats, en detriment d'ERC, JxCat i la CUP. O el que és igual: el famós 50% ja s'hauria obtingut el 21D.

Aquests mateixos mecanismes es faran servir ara perquè sigui ERC qui obtingui aquests escons extrems i pugui fer honor als

pactes establerts. I tots contents: ERC té per fi la Presidència de la Generalitat, la independència aturada, conselleries per al PSC i els Comuns... i els presos –Junqueras inclòs– continuaran podrint-se a la presó.

Per això els que creiem en la independència no hem de fer ús de les facilitats que ens donen per votar per correu. Cal anar a peu d'urna i dipositar la papereta física dins de l'urna física. Cal anar-hi perquè aquest vot és molt més difícil de manipular; cal anar-hi, ben protegit, encara que això comporti cues i fred.

Estem en una cruïlla decisiva i no hem de deixar que ens la prenguin. L'alternativa és tornar vint anys enrere.